

[Bertel Dahlgaard.]

Hensyn til de nævnte Beskatningsspørgsmaal under det foreliggende Forslags videre Behandling her i Tinget.

Finansministeren (K. H. Kofod): Jeg takker de ærede Ordførere for de velvillige Udtalelser, de har fremsat, og de Løfter, de har givet om velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Det er rigtigt, som de to første Ordførere sagde, at det foreliggende Lovforslag kun tilsigter at forlænge Gyldigheden af den for indeværende Skatteaar gældende Lov. Naar der nu bliver nedsat et Udvalg, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard bebudede, vil alle de enkelte Spørgsmaal, der ønskes drøftet, kunne komme frem under Udvalgsbehandlingen.

Til den sidste Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, vil jeg gerne sige, at det Spørgsmaal, han nævnte, er til Overvejelse inden for Regeringen, og jeg vil antage, at disse Overvejelser vil føre til et positivt Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa sin egen og sit Partis Stilling til Lovforslagets § 4. Det er et Spørgsmaal, der har været Genstand for megen Diskussion under de tidligere Forhandlinger om de Ligningslove, vi har haft, og som blev vedtaget henholdsvis i 1939 og 1941, og der kan næppe paa nærværende Tidspunkt siges noget nyt desangaaende. Det ærede Medlem sagde, at der var kun et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem Hr. V. Buhl, der havde fremført Synspunkter til Forsvar for dette Lovforslags Bestemmelser paa det her omhandlede Omraade; men det maa i saa Tilfælde have været meget afgørende Argumenter, som det ærede Medlem Hr. V. Buhl har fremført, siden det Parti, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var Ordfører for, alligevel, som det ærede Medlem selv oplyste, stemte for denne Lovs § 4 ved Sagens Behandling i den foregaaende Rigsdagssamling. Der vilde utvivlsomt ikke her i Tinget være nogen Stemning for at gaa anden Vej paa dette Omraade end den, som dette Lovforslags § 4 giver Udtryk for. I øvrigt er der jo ved Sagens Behandling i forrige Rigsdagssamling inføjet en Dispensationsbestemmelse, der giver Finansministeren Adgang til at dispensere, hvor Bestemmelsens Haandhævelse vil virke urimelig. Det ærede Medlem ønskede i Udvalget at faa oplyst, hvorledes denne Dispensationsbestemmelse er blevet benyttet i den Tid, den har været gældende. Saadanne Oplysninger vil naturligvis blive givet.

Korsgaard: Alt for glad for Forslaget og navnlig for Bestemmelserne i § 4 er jeg, som allerede sagt, ikke. Jeg er endnu mindre glad for de Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte, idet jeg gik ud fra, at vi har faaet en ny Finansminister, der dog maaske kunde have andre og efter min Opfattelse fornuftigere Meninger end den tidligere. Jeg synes imidlertid, at den højtærede Finansminister bandt sig alt for stærkt til sin tidligere Chef. Det kunde jeg i hvert Fald ønske, at han havde ventet noget med. Men man kan maaske haabe, at der trods alt kan være en svag Mulighed for at bibringe den højtærede Finansminister en anden Opfattelse end den, han har nu.

Den højtærede Finansminister pegede paa, at naar det ærede Medlem Hr. V. Buhl har kunnet faa Rigsdagen med til det, han har, ogsaa — nødtvungent — mit Parti og mig selv, saa maatte dette være Bevis paa, at det ærede Medlem Hr. V. Buhl havde Ret. Jeg synes ikke, det er nær saa simpelt, som den højtærede Finansminister vil gøre det til gennem disse Udtalelser. Det er ofte meget mere afgørende, hvem der har Magten, end hvem der har Retten, og jeg tror, at i dette Forhold har Magten spillet en større Rolle end fornuftige Ræsonnementer.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde meget rigtigt, at der er blevet Ro om Aktierne. Ja, i Fængslerne er der ogsaa Ro, men det er i og for sig ikke et Bevis for, at der i Fængslerne er særlig godt at være fremfor ude i det fri. Jeg holder nu mere paa en vis Frihed, og jeg tror ikke, at den Omstændighed, at man ikke havde haft en Bestemmelse som den i § 4, vilde have sat en saadan Bevægelse i Aktierne, at der derigennem vilde være blevet skabt særligt Grundlag for Spekulation. Jeg er endda — og mange med mig — af den Mening, at den Omstændighed, at man praktisk talt forhindrer Folk i at sælge deres Anlægspapirer, i mange Tilfælde bringer disse Aktier op i Kurser, som slet ingen Rimelighed har, og som de ikke vilde være kommet op i, hvis man ikke havde denne Bestemmelse.

I denne Forbindelse synes jeg, det kan være ganske, jeg maa maaske have Lov til at sige pudsigt, at erindre den højtærede Finansministers Begrundelse for, at Klasse-loteriets Gevinster ikke skal ind under den almindelige Beskatning. Ministeren sagde nemlig, at paa Grund af den Progression, der nu engang var i de bestaaende Love, kunde det blive en urimelig Beskatning,